

Massrörelser och påverkanspolitik

Påverkanspolitik ska påverka den som påverkar politiken. Den ska styra den som styr.

Föreställningen om politisk påverkan använder gärna mekaniska metaforer. Den revolutionerande ångmaskinen fick stor betydelse. De första patenten på sexton- och sjuttonhundratalet, gjorde det möjligt att bygga de fantastiska järnvägsnäten under artonhundratalet. Det var inte så underligt att mekanikens genombrott gav oss en speciell vision om hur politik faktiskt fungerar.

Mer kraft ger högre resultat. Det hade ju mekaniken visat. Politiska aktioner och kampanjer behövde därför bli kraftfulla.

Från ångkraft till politisk kraft

Ju fler desto större massa. Större massa gav en större politisk tyngd.

För att räkna massans vikt behövde personer göras numeriska. Genom att göra om personer till individer kunde de räknas, och därmed också räknas in i massan.

Folket, folksamlingen, massan, föreställdes på artonhundratalet som ostyrig. Antingen utan riktning eller i en destruktiv riktning som pöbeln, mobben.

Från pöbel till politisk massa

Massan behövde förvandlas till politisk rörelse. Dessutom behövde den manifesteras politiskt. Detta kunde ske genom demonstrationer och namninsamlingar, massaktioner och massrörelser.

Dessa politiska manifestationer föreställdes kunna mobilisera tillräcklig kraft för att påverka den stora massan. När massan eller opinionen blev tillräckligt kraftfull skulle den börja påverka regeringen. För det var ju regeringen som styrde 'samhället'. Regeringen hade genom byråkrati, lag och militär tillgång till en styrka som faktiskt kunde styra 'samhället'.

Kejsardemokrati

Den gamla föreställningen om en kejsare som faktiskt styrde sina undersåtar översattes till regering och parlament.

När sådana föreställningar tas över av folkrörelser ställer de sig själva utanför eller under det politiska. Istället för att bli politiska försöker de påverka politiken.

Påverkanspolitik vägrar regera. Istället sänder den kraft utvunnen från massan över till det politiska. Påverkanspolitik riktar sig därför mot en huvudplats. Parlament, fullmäktige och huvudstäder upphöjs till platser där speciella 'politiker' samlas för att tänka och styra.

Per Herngren

2015 01 31, version 0.1.1

Texten är utkast för boken *Mode och motstånd* av Otto von Busch och Per Herngren (Korpen, 2016).